

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Jiráskem, Ph.D., v právní věci

žalobce: **K. M.**
bytem X.
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 11. 2018, č. j. JMK 155185/2018, sp. zn. S-JMK 152768/2018/OD/VW,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 11. 2018, č. j. JMK 155185/2018, sp. zn. S-JMK 152768/2018/OD/VW, a rozhodnutí Městského úřadu Hustopeče ze dne 17. 10. 2018, č. j. MUH/80075/18/142, sp. zn. dop/18852/16/61, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9 800 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Václava Voříška.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Hustopeče ze dne 17. 10. 2018, č. j. MUH/80075/18/142, sp. zn. dop/18852/16/61, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Tohoto přestupku se měl žalobce dopustit tím, že jako provozovatel vozidla reg. zn. X. v rozporu s § 10 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Automatizovaným technickým prostředkem RAMER 10T používaným bez obsluhy bylo totiž zjištěno, že dne 25. 8. 2016 v 18:53 hodin v Hustopečích na ulici Nádražní na pozemku parc. č. 2429/1 předmětné vozidlo překročilo nejvyšší povolenou rychlost v obci o 20 km/h a více, neboť mu byla naměřena rychlost 76 km/h (po odečtení stanovené odchylky měřidla. Tím došlo k porušení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a ke spáchání přestupku řidičem podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 téhož zákona. Za toto jednání byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce včasnou žalobu. Namítl, že správní orgán při úvaze o sankci nezohlednil žádnou polehčující okolnost, ačkoliv tyto byly ze spisu zjevné: jednání nemělo žádný následek, bylo omisivní, přestupek byl spáchán nezaviněně, nikdo nebyl ohrožen, přestupek byl spáchán za dobré viditelnosti a dobrého počasí. Uložená sankce není dle žalobce nijak odůvodněna. Správní orgán též nepřihlédl k možnému mimořádnému snížení sankce podle § 44 zákona č. 250/2016 Sb., o přestupcích a řízení o nich (dále jen „ZOP“), ač bylo prokázáno, že zde důvod pro mimořádné snížení byl: žalobce se žádného dalšího přestupku nedopustil a navíc byla věc projednávána dva roky.
3. Podle žalobce nebyly splněny podmínky pro zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla, neboť správní orgán disponoval vyjádřením provozovatele, že vozidlo řídil pan W., avšak nepodnikl vůči němu žádné úkony. Tvrzení správního orgánu, že panu W. není možné doručovat, není pravdivé a není zřejmé, na základě jakých skutečností správní orgán tento závěr učinil. Žalovaný měl proto rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušit jako nepřezkoumatelné.
4. Správní orgán žalobce nezákonně omezil ve způsobu úhrady uložené částky, neboť mu v rozporu s § 163 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, uložil provést její úhradu toliko převodem na účet. Správní orgán rovněž bez právní opory rozdělil platební povinnost žalobce na pokutu a náklady řízení, přičemž každá platba má jiný variabilní symbol. Žalobce nedisponuje bankovním účtem a vklad hotovosti na účet je zpoplatněn á 100 Kč, čímž je zvýšen zásah do majetkové sféry žalobce.
5. Podle žalobce obecní policie nebyla oprávněna k pořizování záznamu, neboť v rozporu s § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, nikde nezveřejnila informaci o zřízení automatického technického systému měření rychlosti. Nadto ze správních rozhodnutí není zřejmé, jak správní orgány dospěly k závěru, že použitý rychloměr je automatizovaný technický prostředek používaný bez obsluhy, jehož užití je podmínkou odpovědnosti

provozovatele vozidla dle § 125 f odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Ze spisu vyplývá, že rychloměr automatizovaný spíše nebyl, neboť s ním manipuloval proškolený strážník. K důkazu žalobce v této souvislosti navrhl vyjádření Českého metrologického institutu a Ministerstva dopravy. Řidič vozidla též nebyl upozorněn, že v předmětném úseku komunikace dochází k úsekovému měření rychlosti vozidel, např. dopravní značkou; důkaz fotografiemi je proto získán v rozporu s právem na ochranu osobních údajů řidičů motorových vozidel.

6. Výrok rozhodnutí dále dle žalobce v rozporu se zákonem neobsahuje formu zavinění, ač v době od 1. 7. 2017 do 13. 7. 2017 bylo zavinění znakem tohoto přestupku. Žalobce přitom správní delikt nezavinil. Správní orgány rovněž nepostavily najisto, zda zaviněně jednal řidič vozidla.
7. Žalobce též namítl, že došlo k prekluzi, neboť řízení bylo zahájeno doručením příkazu dne 21. 5. 2018, avšak v té době již uplynula od spáchání přestupku prekluzivní doba jednoho roku, jak ji stanovuje ZOP.
8. Žalobce rovněž namítl, že v odvolání požádal žalovaného o sdělení, které osoby se budou podílet na rozhodování o odvolání podle § 15 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, avšak žalovaný na tuto žádost nijak nereagoval. Žalobce tak nemohl namítat podjatost oprávněné úřední osoby, a to z důvodu jejího postupu v této věci, jakož i z důvodu jejího negativního vztahu ke zmocněnci žalobce a k žalobci, neb ji zná ze studií a měl s ní konflikty.
9. Žalobce konečně tvrdil, že ve věci mělo být vedeno společné řízení s věcí vedenou pod sp. zn. S-JMK 64629/2018/OD/Př, a žalobce tak byl krácen na svém právu na uložení souhrnného trestu; k tomu navrhl provést důkaz správním spisem.
10. Závěrem žalobce a jeho zástupce nesouhlasili se zveřejňováním osobních údajů žalobce a jeho zástupce na webu Nejvyššího správního soudu a navrhli naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci.
11. Žalobce ze všech těchto důvodů navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

12. Žalovaný ve vyjádření k žalobě zrekapituloval správní rozhodnutí a obsah žaloby; poté se stručně vyjádřil k jednotlivým námitkám, jež považoval za nedůvodné. K námitce prekluze odkázal na § 112 odst. 2 ZOP s tím, že se ve věci použije dosavadní úprava lhůt a nikoliv úprava obsažená v ZOP. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci soudem

13. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí žalovaného, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
14. Krajský soud se nejprve zabýval tvrzeným zánikem odpovědnosti za přestupek vlivem uplynutí zákonem stanovené lhůty k jeho projednání, a to v důsledku nutnosti aplikovat novou a pro žalobce příznivější právní úpravu ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod.
15. V době spáchání přestupku bylo v § 125e odst. 3 zákona o silničním provozu stanoveno, že odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže o něm příslušný orgán

nezahájil řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 4 let ode dne, kdy byl spáchán. V pátém odstavci téhož zákona bylo dále uvedeno, že na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby; obdobně to platí pro odpovědnost fyzické osoby za správní delikt podle § 125f.

16. V průběhu správního řízení došlo dne 1. 7. 2017 k nabytí účinnosti ZOP, který zavedl nová pravidla ohledně délky a běhu promlčecích dob, jejichž uplynutí má za následek zánik odpovědnosti za přestupek. Podle § 30 písm. a) ZOP činí promlčecí doba 1 rok. Podle § 31 odst. 1 téhož zákona platí, že promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal. Podle § 32 odst. 2 ZOP se promlčecí doba přerušuje a) oznámením o zahájení řízení o přestupku, b) vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným, c) vydáním rozhodnutí o schválení dohody o narovnání; přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová.
17. V § 112 odst. 1 ZOP je dále stanoveno, že na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona. Odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější.
18. V době svého přijetí obsahoval ZOP též § 112 odst. 2, ve kterém bylo uvedeno, že ustanovení dosavadních zákonů o lhůtách pro projednání přestupku nebo jiného správního deliktu, lhůtách pro uložení pokuty za přestupek nebo jiný správní delikt a lhůtách pro zánik odpovědnosti za přestupek nebo jiný správní delikt se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nepoužijí. Odpovědnost za přestupek a dosavadní jiný správní delikt však nezanikne dříve, než by uplynula některá ze lhůt podle věty první, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
19. Ústavní soud ovšem následně dne 4. 2. 2020 vydal nález pod sp. zn. Pl. ÚS 15/19 (publ. pod č. 54/2020 Sb.), kterým zrušil první větu § 112 odst. 2 ZOP, a dne 16. 6. 2020 nález pod sp. zn. Pl. ÚS 4/20 (publ. pod č. 325/2020 Sb.), kterým byla zrušena také druhá věta výše uvedeného § 112 odst. 2 ZOP. Ústavní soud konstatoval, že čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod je třeba aplikovat ke všem součástem trestnosti, pod které spadá také právní úprava běhu promlčecích dob stanovených zákonem k zániku odpovědnosti za přestupek. Při posouzení, zda je pozdější právní úprava pro pachatele příznivější, je podle právního názoru Ústavního soudu nezbytné zohlednit celkový výsledek takového postupu z hlediska trestnosti, a to s přihlédnutím ke všem právně rozhodným okolnostem případu. K porušení čl. 40 odst. 6 věty druhé Listiny základních práv a svobod dojde také za předpokladu, pokud by pachatel byl potrestán za spáchání přestupku přesto, že by odpovědnost za přestupek podle nové právní úpravy zanikla ještě před vydáním rozhodnutí o přestupku, tedy že přestupek by za užití nové právní úpravy byl již promlčen.
20. V nyní projednávané věci došlo ke spáchání přestupku dne 25. 8. 2016, přičemž správní orgán prvního stupně vydal příkaz mající za následek zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla dne 9. 5. 2018 (doručen dne 21. 5. 2018 - viz doručenka). K zahájení

řízení o přestupku tedy došlo až po uplynutí zákonem stanovené jednorroční promlčecí doby [§ 30 písm. a) ve spojení s § 31 odst. 1 ZOP], kterou je třeba v souladu s výše uvedenými závěry Ústavního soudu na případ žalobce aplikovat, neboť je pro něj ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod výhodnější. Odpovědnost žalobce za přestupek tak zanikla dříve, než bylo ve věci zahájeno správní řízení a pravomocně rozhodnuto. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a rozhodnutí žalovaného byly z tohoto důvodu vydány v rozporu se zákonem a krajskému soudu nezbylo, než obě rozhodnutí zrušit. Zbývajících žalobními námitkami se soud nezabýval, neboť by jejich vypořádání bylo nadbytečné, a rovněž pro nadbytečnost neprováděl žalobcem navržené důkazy.

21. K nesouhlasu žalobce a jeho zástupce se zveřejňováním osobních údajů žalobce a jeho zástupce na webu Nejvyššího správního soudu a k jejich návrhu na naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci soud podotýká, že zjevně nejde o žalobní bod, a pokud by o něj šlo, pak nemá žádnou souvislost s napadeným rozhodnutím, a nemůže být proto důvodem pro jeho zrušení. Soud se proto touto částí žaloby blíže nezabýval.

IV. Závěr a náklady řízení

22. S ohledem na konstatovanou nezákonnost soud rozhodnutí žalovaného bez jednání zrušil podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, v němž je vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 4 a 5 s. ř. s.). S přihlédnutím k důvodu nezákonnosti shledal krajský soud nezbytným též zrušení rozhodnutí prvostupňového správního orgánu (§ 78 odst. 3 s. ř. s.).
23. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
24. Žalobce měl v řízení o žalobě plný úspěch, a proto má právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce jsou tvořeny odměnou jeho zástupce za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba) podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), přičemž mimosmluvní odměna za jeden úkon právní služby činí částku 3 100 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu]. Dále žalobci náleží náhrada hotových výdajů jejího zástupce v paušální výši 300 Kč za každý úkon právní služby (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu) a zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Celkem tedy žalobci na náhradě nákladů řízení náleží částka ve výši 9 800 Kč. Soud žalovanému uložil zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám zástupce žalobce v přiměřené lhůtě.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 17. února 2021

Mgr. Jan Jirásek, Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
B. Z.